

XVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 101 af 14. April 1937 og Lov Nr. 121 af 7. Maj 1937.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 15. December 1938.)

Udvalget har afholdt 4 Møder og har haft Samraad med Socialministeren. Der er ikke opnaaet Enighed om Lovforslaget.

Et *Flertal* (Andrea Brochmann, A. Johansen, H. P. Johansen, Josiassen, Jørgen Møller, Offersen, P. C. Petersen og Veistrup) indstiller Lovforslaget til *Vedtagelse uforandret*.

Et *Mindretal* (Bækgaard, Jensen-Stevns, S. C. Nørgaard og K. Pedersen) billiger i og for sig Lovens Hensigt, nemlig at sikre de kronisk syge en Hjælp af bestemt Størrelse. Naar Hjælpen sættes til et bestemt Beløb, synes det imidlertid at være det naturligste, at Staten overtager en Del af den nye Bekostning. Man mener, at dette passende kan ske ved, at Staten overtager samme Part af disse Udgifter som af Børnehjælpen. Dette tilsigter Ændringsforslag Nr. 1.

Et *andet Mindretal* (Lisbet Hindsgaul, Olaf Nielsen og C. J. F. Sven) udtaler, at

da det foreliggende Lovforslags Betingelser for Opnaaelse af Hjælp skal svare til dem, der gælder for Personer, der som Medlemmer af Sygekasser er forsikrede mod Invaliditet, maa Mindretallet anse det for rimeligt, at Udgifterne til kronisk syge refunderes Kommunerne efter samme Regler som Invalidereinter.

Mindretallet er naturligvis klar over, at de af Lovforslaget omfattede Personer ikke selv yder nogen Præmie til Dækning af Risikoen, men da Lovforslaget betyder en forøget Byrde for Kommunerne, og da der intet Skøn vil kunne udøves af de sociale Udvalg ved Tildeling af denne Hjælp, findes det rimeligt, at Refusionen sker som anført. Herpaa tager Ændringsforslaget (Nr. 2) Sigte.